

Posudek oponenta habilitační práce

Masarykova univerzita	
Fakulta	Právnická
Obor řízení	Správní právo a právo životního prostředí
Uchazeč	JUDr. Petr Kolman, Ph.D.
Pracoviště uchazeče	Právnická fakulta Masarykovy univerzity
Habilitační práce (název)	<i>Úvahy o veřejném právu - Transparentnost veřejné správy mezi Skyllou a Charybdou</i>
Oponent	doc. JUDr. Martin Kopecký, CSc.
Pracoviště oponenta	Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Text posudku

Uchazeč předložil habilitační práci, jak uvádí, ve formě tzv. souboru publikovaných prací. Má se tedy jednat, ve smyslu čl. 5 odst. 2 písm. j) bodu ii) směrnice Masarykovy univerzity č. 1/2016, Habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem, o „soubor uveřejněných vědeckých prací nebo inženýrských prací doplněný komentářem.“ Předvídaný komentář má podle tohoto ustanovení cit. směrnice přiměřeně podrobně charakterizovat stav problematiky, cíle práce, použitou metodiku, dosažené výsledky a v případě prací se spoluautory i kvantitativní a obsahový autorský podíl uchazeče.

V případě habilitační práce tvořené souborem uveřejněných vědeckých prací by bylo možné očekávat, že půjde o soubor prací, které habilitant vybral ze svých zveřejněných prací, a to těch prací, v nichž přináší nové vědecké poznatky [§ 72 odst. 3 písm. a) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách], s ohledem na habilitační obor v oblasti „Správní právo a právo životního prostředí“.

Základem habilitační práce, minimálně z kvantitativního hlediska, je v daném případě publikace „Úvahy o veřejném právu“, kterou habilitant vydal v roce 2014 v nakladatelství Leges. Tato publikace uvádí na str. 8, že vychází z právního stavu k 31. 10. 2013. V mezidobí od tohoto data ke dni předložení habilitační práce došlo ke změně více právních úprav, ze kterých vycházela publikace, mj. byl přijat zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, před nimi novela zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, která se týkala problematiky promlčení přestupku, změna správního řádu v souvislosti s rekodifikací soukromého práva, nový zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, atd. Komentář k souboru prací, který je datován dnem 22. 3. 2017, se problémem souvisejícím s tím, že oproti době, kdy byla kniha „Úvahy o veřejném právu“ napsána a publikována, došlo k posunům v pozitivní právní úpravě, judikatuře, případně i v názorech odborné veřejnosti, nezabývá. Předložený komentář je napsán velmi obecně, což lze doložit např. na str. 3 v textu „Cíle a výsledky práce“, v němž se uvádí, že „hlavním cílem (ale i motorem) předložené práce byla neskromná vědecká touha posunout vědění v oblasti správního a souvisejících disciplín zase o pomyslný kus dál“, aniž by takový cíl byl nějak konkretizován. Značně všeobecný je v komentáři i text uvádějící, jaké vědecké metody měly být v habilitační práci použity. Čtenář nezjistí, kdy měl a případně jak kterou metodu uchazeč použít, uvádí-li např. bez dalšího, že jsou mj. použity vědecké metody „... c) Analytické – zejména syntéza“, když tradičně jsou analýza a syntéza chápány jako dvě rozdílné párové metody vědecké práce.

Pokud budu posuzovat, zda lze brát publikaci „Úvahy o veřejném právu“ za dostačující vědeckou práci v rámci habilitačního řízení, odhlédnu od změn v právním stavu, k nimž došlo od doby vydání do jejího předložení jako součásti habilitační práce.

Uchazeč publikaci napsal stylem, který se neomezuje na odbornou právnickou veřejnost, ale je určen i čtenářům jiným, pro které považoval uchazeč za nezbytné objasňovat takové otázky, které jsou, resp. by měly být pro toho, kdo se zabývá správním (či šířeji veřejným) právem bazální. Popularizace zkoumané problematiky je možná, ale přesto by měla z publikace být jasná schopnost uchazeče přinášet nové vědecké poznatky. To však podle mne z publikace neplyne.

Publikace je rozdělena do 23 tematických částí, v nichž jsou glosovány různé právní instituty převážně z oblasti veřejného práva. Mám-li přistupovat k publikaci jako k vědeckému dílu z oboru, v němž bylo zahájeno habilitační řízení, považují systematiku řazení těchto částí za problematickou.

Habilitant např. píše v části 14. o problematice společného správního řízení z pohledu kaucí skládaných na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS“), aby se potom v části 17. věnoval problematice nesložených kaucí, přičemž však mezitím se částí 15. a 16. týkají s tím nesouvisejících otázek (část 15. veřejnoprávních smluv, část 16. ústavním a zákonným zakotvením práva na informace ve vybraných státech). Obdobně třeba částí 5. a 7. se věnují problematice promlčení za přestupek, avšak mezitím část 6. se týká otázky jednacího jazyka ve správním řízení. Vybrané otázky práva na informace jsou obsaženy v částech 9. (informace týkající se členů rozkladové komise), 13., 16. a 18., když mezitím jsou rozebírána témata, která s problematikou práva na informace souvisí jen vzdáleně (např. problém nastolení vyrovnanější věkové skladby v české justici – část 11, již zmíněné kauce u ÚOHS – částí 14., 17.). Takto by bylo možné v kritice nesystematického uspořádání publikace pokračovat.

V předložené habilitační práci se habilitant nevěnuje žádnému ze zkoumaných témat detailněji, jen vybrané otázky naznačuje a vzápětí přechází k problematice jiné. Vezměme např. část 2. o přezkumném řízení (str. 16 až 19): není jasné, jaký nový poznatek zde uchazeč přináší, když v podstatě zůstává na konstatování, známém z literatury a judikatury mnoho let či desetiletí, že podnět k zahájení přezkumného (dříve mimoodvolacího) řízení není návrhem a odlišuje se od opravného prostředku. Zařazení textu o nutné obraně (část 19., str. 122 a 123) může přinést nějakou základní informaci pro laika, ale stěží lze tento text považovat za text obsahující nové vědecké poznatky z této problematiky, které bylo věnováno zejména v oboru trestního práva mnoho pozornosti (přitom v různých právních systémech je tato problematika chápána různě). Ani část 3. o ochraně před nečinností či 15. o veřejnoprávních smlouvách nepřináší nějaké nové poznatky, které by nebylo možné nalézt v dosavadních textech jiných autorů či které by nebyly jednoduchým výkladem právní úpravy. Tak by bylo možné pokračovat i ve vztahu k dalším částem publikace.

Přestože uchazeč v publikaci nastínil více právních otázek, většinou i způsobem čtivým, lze konstatovat i vtipným, třeba v části 10. o tom, proč nesmí být cizinec členem české politické strany, jedná se v podstatě jen o glosy, aniž by byl v textu obsažen nějaký systematický, detailnější rozbor jakéhokoli tématu formou, která by obsahovala nové vědecké poznatky.

Habilitační práci doplňují tři publikované články („Musí politické strany publikovat informace?“, „Zákon o zadávání veřejných zakázek pod mikroskopem – právní aspekty vyloučení účastníka zadávacího řízení“, „K novému zákonu o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a omezení principu ústnosti“). Jedná se o drobnější články k vybraným aktuálním otázkám, u nichž lze kladně hodnotit, že je uchazeč literárně činný, avšak objektivně mohou být tyto články považovány spíše jen za doplněk podstatné části habilitační práce, která je v uváděné publikaci „Úvahy o veřejném právu“.

Uchazeč měl být pečlivější při odkazech na prameny. V seznamu použité a doporučené literatury na str. 141 publikace „Úvahy o veřejném právu“ uvádí např. jako pramen učebnici správního práva, vydanou kolektivem vedeným prof. Hendrychem v 5. vydání v roce 2003 (např. tedy ještě s textem o úpravě správního řízení podle zákona č. 71/1967 Sb.), žádné pozdější, aktuálnější vydání neuvádí. Přitom na str. 117 cituje v poznámce pod čarou č. 324 tuto učebnici v pozdějším vydání z roku 2006, tato citace však zřejmě nevychází ze studia originálního pramenu, ale je přebráním z citovaného článku V. Kmenta. V „Komentáři“ k souboru uveřejněných prací, které tvoří habilitační práci, uvádí pak uchazeč v poznámce č. 5 (na str. 2) zřejmě rok vydání publikace V. Knappa „003“, v poznámce č. 9 (na str. 3) rok vydání publikace F. Weyra „194“.

Vzhledem k tomu, že „Komentář“, který je obligatorní náležitostí této formy habilitační práce, je poměrně stručný (4 strany textu zdaleka nedosahující rozsahu běžné normostrany), dalo by se očekávat, že mu uchazeč věnuje náležitou pozornost a pokud možno se vystříhá pravopisných nedostatků. Opak je bohužel pravdou. Možná se jedná o detail, ale uchazeč o vědecko-pedagogický titul by měl ctít pravidlo, že se zkratka titulu doktor, stejně jako v případě titulu kandidát věd, uváděná za příjmením, odděluje čárkami; v konkrétním případě neoddělil uchazeč ani zkratku „Ph.D.“ uváděnou za svým vlastním příjmením (viz str. 1 „Komentáře“).

Součástí názvu habilitační práce je „Transparentnost veřejné správy mezi Skyllou a Charybdou“. Předložená práce však podle mého názoru se věnuje mnoha otázkám, její záběr je širší, než jak je uvedeno, ale jen stěží by bylo možné ji označit za práci, která by s vědeckou erudicí takové téma rozebrala. Pouhé nastínění různých otázek, které se v pozitivní úpravě či judikatuře řeší, často nesystematické, nelze považovat za dostačující.

Dotazy oponenta k obhajobě habilitační práce

V čem spočívá a jak se projevuje podle uchazeče zákaz ukládání správních trestů, které mají likvidační charakter?

Závěr

Habilitační práce JUDr. Petra Kolmana, Ph.D., „Úvahy o veřejném právu – Transparentnost veřejné správy mezi Skyllou a Charybdou“ **nesplňuje** požadavky standardně kladené na habilitační práce v oboru Správní právo a právo životního prostředí.

V Brně dne 29. června 2017

.....
podpis